TIESAS SPRIEDUMS

(2013. gada 22. jūlijs)

lietā E-15/12

***Jan Anfinn Wahl* pret Islades valsti**

(EEZ līguma 3. pants – EEZ līguma 7. pants – direktīvu īstenošanas forma un līdzekļi – Direktīva 2004/38/EK – EEZ dalībvalstu valstspiederīgo tiesības brīvi pārvietoties – ieceļošanas tiesību ierobežojumi – procesuālās garantijas)

(2013/C 309/06)

Lietā E-15/12 *Jan Anfinn Wahl* pret Islandes valsti – Islandes Augstākā tiesas (*Hæstiréttur Íslands*) LŪGUMS Tiesai, ievērojot 34. pantu Līgumā starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi, sniegt interpretāciju par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Eiropas Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un pastāvīgi dzīvot dalībvalstu teritorijā 27. pantu, Tiesa, kuras sastāvā ir priekšsēdētājs (tiesnesis-referents) *Carl Baudenbacher* un tiesneši *Per Christiansen* un *Þill Hreinsson*, 2013. gada 22. jūlijā pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. Saskaņā ar EEZ līguma 7. pantu katrai EEZ EBTA valstij ir tiesības izvēties formu un līdzekļus, īstenojot savā tiesību sistēmā tiesību aktu, kas atbilst Direktīvai 2004/38/EK. Atkarībā no tiesiskā konteksta, likumdošanas darbība direktīvas īstenošanai nav nepieciešama, ja vien šāda direktīva tiek īstenota ar neapstrīdamu saistošu spēku un specifiku, precizitāti un skaidrību, kas nepieciešama, lai nodrošinātu juridisko noteiktību.

2. EEZ valsts, balstoties uz sabiedriskās kārtības un/vai drošības apsvērumiem, kā to paredz Direktīvas 27. pants, drīkst pieņemt lēmumu nepiešķirt atļauju ieceļot tās teritorijā personai, kam ir citas EEZ valsts pilsonība, tikai pamatojoties uz draudu novērtējumu, kurā vērtē personas lomu lēmuma iekļaujoties organizācijā (kam šī persona jau ir piederīga) jaunā struktūrā un secina, ka šī organizācija ir saistīta ar organizēto noziedzību, un, ka organizētā noziedzība ir pieaugusi vietās, kur šāda organizācija nostiprinājusies. Vērtējumam ir jābūt balstītam tikai uz attiecīgā indivīda personīgo rīcību. Turklāt personas rīcībai jārada patiesi, tieši un pietiekami nopietni draudi kādai no sabiedrības pamatinteresēm, un ieceļošanas tiesību ierobežojumam jābūt samērīgam. Ņemot vērā visus tiesiskos un faktiskos apstākļus, valsts tiesai jānosaka, vai šīs prasības ir izpildītas.

3. EEZ valstij nav pienākums atzīt organizāciju vai dalību tajā par nelikumīgu, lai saskaņā ar direktīvas 27. pantu varētu liegt citas EEZ valsts pilsonim ieceļošanas atļauju tās teritorijā, ja šādos apstākļos šādu paziņojumu uzskata par nepiemērotu. Tomēr EEZ valstij ir jābūt skaidri definētai nostājai attiecībā uz šādas organizācijas darbībām, un, ja šādas darbības ir drauds sabiedriskajai kārtībai un/vai drošībai, ir jāpiemēro administratīvi pasākumi lai tās neitralizētu.

4. Lai atsauktos uz sabiedrisko kārtību un/vai sabiedrisko drošību, kā tas paredzēts direktīvas 27. pantā, nepietiek ar to, ka EEZ valsts kā sodāmu ir definējusi slepenu sadarbību ar citu personu saistībā ar tādas darbības veikšanu, kas tiek organizēta noziedzīgas organizācijas darbību ietvaros.

5. Valsts pārvaldes iestādēm ir jānodrošina, ka ir pietiekami daudz pierādījumu, lai saskaņā ar direktīvas 27. panta 2. punktu secinātu, ka visticamāk attiecīgās personas personīgā rīcība radītu patiesus, tiešus un pietiekami nopietnus draudus kādai no sabiedrības pamatinteresēm. Valsts tiesai, ievērojot efektivitātes un līdzvērtības principus, ir jāizvērtē, vai tas tā ir.